

DEBRECZENI UJSÁG

ELŐFIZETESI ÁR :		Felelős szerkesztő és lap-tulajdonos : THAN GYULA.	SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL : Debreczen, Főtér Hungária-palota földszint. Bejárat Kádas-utca felől.
Helyben :	Vidékre:		
Félévre . . . 3 frt — kr.	Félévre . . . 5 frt — kr.		
Negyedévre 1 „ 50 „	Negyedévre 2 „ 50 „		

A Debreczeni Újság
az összes debreceni lapok között
a legtöbb példányban
jelenik meg.

Negyvenöt millió.

— ápril 6.

Negyvenöt millió forint: nagyon szép összegecske. Ennyit követel jövő esztendőre a haditengerészet vezetője Hajókat akar építtetni ezen a pénzen. Szép, nagy páncélos hajókat, melyeket nem fog a közönséges ágyugolyó. A jó magzar pedig kidörzsöli erre a hirre szemeiből az álmod. Hát minek nekünk ennyi hajó? A Tiszán vagy a Körösön nem lehet azokon ide-oda járni. Meg a Rábán se. Ellenségtől azok meg nem védik a magyart, mert az nem hajóval jön az Alföldre.

Mire jó hát az a tenger pénzbe kerülő hajó?

Ejnye, édes magyarom, mikor ilyen kérdéseket teszel! Mintha csak azt kérdeznéd, hogy mire

való a katonának a feje? Hisz azt minden káplár tudja, hogy arra való, miszerint a nyakáról föl ne csuszszék a nyakra való. Hogy mire való a tengeri hajó? Hát arra való, hogy legyen hol szolgálni a hadi tengerészeknek. Mert ha hajóink nem lennének, szélnek ereszhetnének az egész haditengerészetet. Mit érne az olyan matróz, vagy gályakapitány, a kinek hajója nincs? Legföljebb korelnök lehetne a képviselőházban. de hát annak a funkciója is csak három napig tart.

Ausztria és Magyarország együtt több mint 380 milliót adott ki az alkotmány visszaállítása óta a haditengerészetre. Érdemes ám komolyan is foglalkozni a kérdéssel. hogy mit nyertünk ekkora áldozatok fejében, micsoda érdekeinket mozdítottuk elő.

Sem Ausztria, sem mi nem vagyunk tengeri hatalom. Gyarmataink nincsenek, tengeri kereskedésünk nagyon csekély.

Harminc esztendő óta hozzuk az áldozatokat s tengeri kereskedésünk ma sem életképes.

A mennyit a hajójáratok fe-

jében kifizettünk s a mennyibe nekünk Fiume került, annak egy kis részét se hozta be a kereskedés.

De akár okos volt az tőlünk a mit tettünk, akár oktalan: az bizonyos, hogy e tengeri kereskedés egyáltalában nem oly mérvű, melynek érdekében érdemes lenne még hajóhadat is fentartani.

De hát akkor minek tartjuk a hajóhadat?

Azért, hogy tengeren senki se támadhasson meg bennünket? — Vagy, hogy megoltalmazhassuk háboru esetén a tengerparti városokat? Ez egy fontos érv, a melynél megállhatunk egy pillanatra.

Á mi egész hajóhadunk aránylag olyan csekély, hogy az európai nagy államok flottájával szemben tengerre sem merészkedhetik. Ki ellene jó tehát a mi hadihajónk? S mi értelme van annak, hogy valamivel erősebbé tegyük, mikor pedig az esetben se fog megvédeni komoly ellenség ellen?

Ezért költsünk mi újabb negyvenöt milliót?

Tárca.

Az ezredorvos.

Rosszul cselekedett Turbányi János ezredorvos, mikor hajlott korában megnősült. De nem nősülési szándéka volt hibás, hanem választása esett rosszul. Az ötven évet meghaladó férfin egy alig 20 éves fiatalságot vezetett olárhoz.

Istentől embertől elhagyatott kis városka volt ez a fészék, hova az orvost gárnizonja kötötte. Az okkupált tartományok legmélyén, Montenegró határán, távol a hajózható tengertől és a vasutaktól feküdt a néhány száz viskóból álló városka, mely azonban a megszálló hadsereg nézve fontos pont volt.

E városkának nem volt fiatalsága. Szórakozást nem nyújtott az idegeneknek. Nem is kereste fel idegen. Csak a katonaság változása zavarta meg az

őlk egyhanguságot olykor-olykor, mikor egyik zászlóalj felcserélte a másikat.

A katonáktól félt a város. Ezek voltak a vidék urai. A katonatisztekkel szemben is féltelmes tisztelet fejlődött ki, az ezredorvos ur járt a legjobban. Beune a lakosság inkább az orvost csodálta, Orvos nem volt az egész kopár hegyi vidéken, mely csupa sziklából állott.

Az ezredorvostól félték a legjobban. Az le is járt a városkába, sőt nem is a lágerben lakott. Ott kvártélyozott a helység első emberénél, ki igen hiu ember volt.

Ennek a hiu embernek volt egy szép halavány leánya is, úgy huszonhárom éves. Nagyon szép leány volt. Még sem mehetett férjhez. Egy kecskepásztorhoz csak nem adhatták, más fiatal ember pedig nem akadhatott e sziklavidéken. Odaadták hát az ezredorvosnak. A rózsabimbó így került a kórhoz.

És az orvos, ki mindig az ember-

ben buvázkodott, nem számított a lélek szomjuságára, a test sóvárgására? .. Nem gondolt arra, hogy ez a fiatal lélek csak hasonló fiatal lélekkel tud rokonoszenvegni

Nem, nem gondolt arra a szerelem elvett gondolkodó képességét és beteges ábrándjában magáévá tette a gyermeket, hogy — boldogítsa.

De nem tudta boldogítani s csakhamar jóllátta, hogy rosszul cselekedett.

És hogy nejét némileg kárpótolja, az orvos megnyitotta házát a garnizon tisztjei előtt. Ezek unalmukban már a templomi misékre kezdtek járni.

Nevezetessé vált ezután a garnison előtt minden héten az a nap, melyen az ezredorvos ur kis családi körében a tiszt kart fogadta. A szép asszony ifjusága, üdesége, vendégszerető modora elbajolt mindenkit s unaloműző jó kedvet, derűt hozott a sziklavidéken állomásozókra.

Mikor azután egy egy délután nagyon sok ideje volt egy-egy tiszt-

Megjelenik mindennap korán reggel.

Előfizetési ára házhoz hordva egy hónapra: ötven krajczár.

Politikai hírek.

A provizórium. Az a hír, mintha a magyar miniszterek jelenlegi bécsi tartózkodása alatt az egy évi kiegyezési provizórium meghosszabbítása iránt is folynának tárgyalások, teljesen légből kapott Új kiegyezési provizóriumnak, vagy a mostani provizórium meghosszabbításának eshetősége egyetlen komoly tényező sem gondol.

A kiegyezési törvényjavaslat előadói — mint értesülünk — Hegedüs Sándor és dr. Rosenberg Gyula országgyűlési képviselők lesznek. Rosenberg a tarifákra vonatkozó javaslatoknak lesz előadója.

Elmélkedés a színházi kritika fölött.

— április 5.

Kedves fiatal barátom!

Hallottam, — gondolom, valamelyik kávéházban, — hogy tanulgatsz, komolyan pedig, mert a czél a mit magad elé tűztél, el is akarod érni. Szép ez tőled, csak dicsérni tudlak érte, de azért ne vedd tőlem rossz néven, ha figyelmeztetek egyes dolgokra. Talán még hasznát is veheted.

Az hozzád a legelső szavam, hogy hálátlan feladatra vállalkozol, mikor az írói pályák legrögösebb útjára lépsz, a melyen minden egy baráthoz száz ellenséget szeresz magadnak. Ertem az esztétikusok műbírálok, közönséges nyelven: kritikások pályáját, a melyet idealizmus nélkül művelni barbárság egyuttal keserű kenyér is... Mindegy, ha tetszik, ha csábit: vágj bele.

Adok azon an néhány szerény

nek, hát fogta magát és elmerészkedett az ezredorvos házába. S ott mindig szívesen fogadták. De bizalmat gerjesztő mozdulatot nem lehetett látni, vagy valamire feljogosító szót nem lehetett hallani a szép asszonytól, a tisztellett távolság tehát megmaradt az asszony és a tiszték között. Csak a garnison egyik főhadnagya iránt viseltetett jól titkolt meleg érdeklődéssel a fiatal asszony. Ezt a végnélküli szerelmet el tudta titkolni a nő a világ előtt, mely a garnison tisztjeiből állott, de nem tudta eltitkolni a szeretett férfi előtt.

És Simkó főhadnagy csakhamar észrevette a hatást, mit személye a nő lelkében előidézett. Eljárt az asszonyhoz, mikor csak szerét tehetette. Ha a férj elment hazulról, ő belopódzott hozzá. S noha a nő el tudta titkolni, nem sokára az egész garnison tudta, hogy a szép asszonynak Simkóval viszonya van.

És meghallotta a férj is. Mindenki a kitörő katasztrófát leste. De

utmutatást, a melyeket saját tapasztalataimon okulva, — vetek papírra a te számodra, ha valamikor esetleg színházi kritikákat fogsz írogatni.

Először is tanul meg hogy, nálunk Magyarországon a miniszterek csakis jó darabokat szoktak megnézni. Ha tehát valamely darabot megnézett csak egy akkora miniszter is, mint a hüvelyk ujjam, — arról neked azt kell írni, hogy szellemes, kitűnő darab.

Könnyű tehát nálunk a kritikusok helyzete, csak figyelemmel kell kísérni, hogy melyik darabot nézik meg a — miniszterek. Látod, nem olyan ördögi mesterség ez. A mely darabot pedig tüntetőleg egy miniszter sem néz meg, arra habozás nélkül mond ki a halált. A fokmérő tehát már meg van.

Megeshetik az is, hogy néha föltűnést akarsz kelteni. Akkor ne tégy egyebet, minthogy helyezkedjél a helyes, józan kritika ellen és esetleg azt is megírhatod, hogy a többi kritikus nem tud semmit, mert ha tudásról van szó, akkor rajtad kívül, más szóba sem jöhet.

Csak légy kemény és határozott. Nevezd mindenki mást laikusnak s olyan formában add elő a véleményedet, hogy azt el kell fogadnia mindenkinek. Rákényszerítetted a közönségre, hogy neked van igazad és nem azoknak, a kik idealizmussal, elfogulatlanság nélkül küzdenek tölükkel az esztétikailag szép és jó érdekében.

Igen fiatal barátom, a mai világban így kell. Másként fölkopik az állad és lenéznek, mert az igazság kiábrándítja az embereket és téged fognak érte hibáztatni egyedül... Így tartsd magadat a szindarabbal a többi kritikussal és a nagyközönséggel szemben.

Most jön a nehezebb feladat, az hogy miként viselkedjél a művészek, a hol ilyenek nincsenek: a színészekkel szemben? Nehéz bizony, nehez.

ez késett, mintha váratott volna magára, hogy annál rettenetesebben törjön ki...

De a katasztrófa elmaradt. A férj ugyan mindent tudott, de perpatvart, avagy éppen katasztrófát előidézni nem lehetett szándékában. Csak el-elmondogatta magában:

— Szegény asszonyt minek is kötöttem magamhoz... S ha dolgát végezve haza felé tartott, lassu, zajtalan léptekkel ment fel a grádiuson. Nem csengetett be, hanem elkerült a cselédszoba ablakához, azt csendben megzörgette. A legénye csakhamar kidugta a fejét. Attól azután megkérdezte:

— Itthon van a feleségem?
— Itthon van, ezredorvos ur.
— Ugy-e a főhadnagy ur is itt van?

— Az is itt van, orvos ur.
— Jól van, jól van. Azután ismét zajtalanul lement a lépcsőkön, ment a tiszt kázinóba.

Tapasztaltam, már, hogy a tehetségtelen, vagy csak félig tehetséges színészek zokon veszik, de sőt egyenesen megharagusznak, ha komoly kritikát írnak a működésükről. Ez így van. Az ilyen színészek ugyanis kissé elfogultak a saját képességük iránt, a mely igen sok esetben elbizakodottsággá lesz. No, ennek nem mindig ök maguk az okai, legőbbször azok a tömjénező kritikások, a kik dicséreteikkel tévedésbe ejtik őket.

Azonban ez az állapot nem tart sokáig, mert a kiábrándulás elkövetkezik, mivel hogy akadnak még itt ott ideális kritikások is, a kik nem legyezgetik a mások gyöngéit.

Hát mi lesz érte a köszönet? Rátámad a ferde irányú kritikák által meglévesztett közhiedelem, a melyet elfogult, referensek gyártanak; letiporják, — mert volt rá bátorsága és megmondta az igazat. Hálátlan foglalkozás ez tehát, a mint láthatod.

De ez még nem minden. A színész — kiveszem innen a megállapodott gondolkozású, minden tekintetben művelt lelkű színészeket a kik az egyének véleménye előtt tisztelettel meghajolnak, de nem mutatják, ha esetleg bántja őket, mondom: a színész nemcsak haragszik, hanem — bosszút is áll. A rakoncátlan bohéme vér sajátja ez, a mely nagyon keserves sebet tud ütni...

Láthatod ezekből, kedves fiatal barátom, hogy ma napság ideális céllal nem érdemes színházi kritikusként lenni. Am ha te ezt az idealizmusodat le tudod küzdeni hát csak légy te kritikus. Sok szerencsét és kitartást, de a mellett vigyázz, hogy te rád is el ne következzen a kiábrándulás. Egyebekben vagyok és maradok jóakaró hived:

Szüts Jenő.

Mikor azután feltételezhetted, hogy a főhadnagy elment, haza merészkedett. Otthon azután olykor-olykor mélabus hangon megkérdezte nejétől:

— Nos édes Iduskám, jól mulatottat Simkó?

Egyszer azután ismét haza ment a férj. Odalopódzott legénye ablakához és megkérdezte:

— Itt van a főhadnagy ur?

— Már régen elment

Az orvos csodálkozott. Simkó, látogatások nélkül nem lett volna ilyen rövidre szabva. Rosszat sejtve sietett a szobába.

Nejét a pamlagon találta zokogásban.

— Mi baj Ida? kérdé.

A nő csak sirdogált.

— Talán fájdalmat okozott ő neked? kérdé suttogó hangon.

S ekkor elment az ezredorvos és visszahozta — a főhadnagyot.

IRODALOM.

Mesék az életből cím alatt Fáy András egy kötet szépirodalmi dolgozatot irt. Mesei az uri társaságból való problémákat tárgyalnak, s bár a szerző az írás művészetének titkaiban nem teljesen otthonos, érdekes olvasni valót nyújt.

KRONIKA.

Mit mondanak az emeberek?

Olyan a ruha, mintha rá volna öntve, mondá a pincér, ekkor leöntötte ő nagysága ruháját mártással. — Én csak pénz nélkül nőülök, mondá a fiatal gavallér, t. i. úgy gondolta, hogy csak akkor, ha az ő pénze teljesen elfogy. — Eleinte ki nem állhattam az uramat, mondá a feleség; most azonban már egészen közömbös nekem. — On tulsokat bálozik, szólt az orvos az idült kisasszonyhoz, az ülő életmód árt az egészségnek. Otthon semmi sem fő, sóhajtott a férj.

Háboru egy „stb.“ miatt. Vajmi különös okból keletkezett háboru 1654 ben Lengyelország és Svédország között. Történt, hogy egy lengyel nemes kényelmetlennek találta hazája törvényeit, mert bünt követett el és Svéd országba menekült. János Kázmér lengyel király erre levelet irt Károly Gusztáv svéd királynak, kérve a menekült bünt kiadását. A levélnek azonban más eredménye lett. A svéd király ugyanis észrevette, hogy címeinek felsorolása után csak két „stb“ van, míg a lengyel király címeit három „stb“ fejezte be. Ez annyira felingerelte, hogy háborut üzent Lengyelországnak és a háboru folyt is nagy elkeseredés-el, sok véráldozattal és csak 1660 ban szakadt vége, mikor Dancig közelében a háborus felek bé két kötöttek egymással.

Társas élet.

Milyenek a vők.

— Ha az anyósokat kérdezik. —

Az anyósokat már annyiszor és oly kegyetlenül viczelték, hogy a Bogyai Kürt arra az eredeti és egészen új gondolatra jutott, hogy az anyósokat meginterjuváltatta arra nézve, hogy mit tartanak a vökről.

A legtöbb anyós nem nyilatkozott. Ők is de azok és akik nyilatkoztak haragos redőkbe vonták homlokukat. mélatlankodás sziszegett ki a hangjukból s tudósítók csakhamar meggyőződött ról, hogy nincs olyan anyós a világon, aki szeretné a vejét a bogyai anyósok között legalább ilyen nincs egy sem. A nyilatkozatokból a következőket vesszük ki:

Vöm, mikor a leányomnak udvarolt, úgy olvadozott. mint Rómeó.

Most pedig olyan, mint Grönland esz kimója.

Egy jó anyós.

Vöm, mint völegény, maga a megtestesült igénytelenségnek látszott. Ma, mint férj szemtelenül követelő, kényelmes, falánk és zsarnokilag kiszolgáltatta magát.

Türelmes anyós.

Vöm, mint völegény anyira utálta a kártyát, hogy még eljegyzési kártyát sem akart csináltatni. Na pedig az ebédet is elkártyázza.

Martyr anyós.

Vöm, éjjel csavarog, nappal veszekedik. Én rá görbe szemmel néz, pedig én csak a ékesség okáért veszekszem vele. Különben hallgatok, mint a sir. Én nem vagyok oka sem minnek.

Szenvedő anyós.

Vöm, kitűnő ember volna, ha nem ringatóznék azon hitben, hogy mindenben neki van igazé és a leányom tartozik őt vakon követni tükön-bokron keresztül.

Kritikus anyós.

Vöm nem rossz ember, de azt hiszi, hogy a leányom azért született és nincs más rendeltetése a világon, mithogy eltürje az ő szeszélyeit. Nem akarok köztük rossz életet csinálni, nem is ártom bele magamat a dolgukba, de a mi sok, hát sok.

Egy ártalmatlan anyós.

VIDÉK.

Rablók a postahivatalban. Az aknasugatagi postahivatal — mint tudósítók Máramaros Szigetről írja — tegnap este kilenc óra után kirabolták. Az eddig még ismeretlen tettesek föltörték az ajtókat, fölfeszítették a pénztárt és az abban talált 330 forint készpénzt magukkal vitték, a márciusi hónapi számadási kimutatásokat pedig összetépték. — A csendőrség most az egész megrében keresi a betörőket.

Öngyilkos iparos. Gyulán Rácz András 45 éves iparos gyógyíthatatlan betegsége miatt agyonlőtte magát.

Betegsegélyző pénztár Nagyszalontán. A nagyszalontai ipartestület egyik közgyűléséből kérvényt küldött a kereskedelmi miniszterhez, melyben a nagyváradai segélypénztár főhatósága alól való emancipálását kérte. — A miniszter a nagyszalontai ipartestületi pénztár alapszabályait jóváhagyta, miután igazolták, hogy a segéd munkások száma az előirt létszámot meghaladja. A szalontai ipari munkások tehát legközelebb már önmaguk intézik betegsegélyezési ügyeiket.

Megmarta a veszett kutya. Nyirbogdányban, Tóth Ferenc odavál

lakost megmarta egy veszett eb. A sérültet a fővárosba hozták a Hőgyesféle intézetbe gyógykezeletés végett.

Elevenen eltemetve.

— Saját tudósítónktól. —

— április 5.

Nagy rémület szállta meg nemrégiben. Almás biharmegyei község lakosságát.

Pap Aurél 20 éves ifjut temették és a mikoe a gör. katolikus lelkész beszentelése után a sirások ráhányták a földet a koporsóra, a halott a sirások állítása szerint, megmozdult és a koporsó fedelét ütögte. Ezt az állításukat a görög katolikus lelkész is megerősítette, mire az eloszlott gyászgyülekezet seregestül tódult a sirhoz, hogy a friss sirt felássá.

Ezt azonban az előljáróság nem engedte meg, hanem jelentést tett az esetről a főszolgabirónak, ez pedig a nagyvárad királyi ügyészségnek, amely azután az exhumálást elrendelte s annak teljesítésével a margittai királyi járásbiróságot bizta meg.

A járásbiróság részéről dr. Barala Béla Királyi albiró jelent meg a községben s a kiásott halott boncolását dr. Bruder Ferenc margittai és dr. Gerzselyi Arthur széplaki orvosok végezték.

A boncolás megállapította, hogy Pap Aurél nem támadt fel a koporsóban és a lelkész meg a sirások képzeldésére az adott okot, hogy a vékony deszkából készített koporsó a reá guruló átázott, nehéz göröngyök alatt megrepedezett s recsegése tompa dörömbölést okozott.

SZÍNHÁZ.

Fin de siecle.

Megszólítja egyik ur a másikat:

— Az ön leánya írónó? ... Miket szokott írni?

— Színműveket, még pedig modern színműveket ír, amelyeknek előadását azonban noki nem szabad megnézni.

A nő-szabó.

(Bohózat 3 felvonásban, írta: Feydeau György. — Először játszották a debreceni színházban április hó 5 én.)

Mi lehetne egyéb az olyan kikapós férj, a ki diplomás ember létere egy női szabó szerepére vállalkozik? Mi? Hát — bohózat alak. No de csak is francia bohózatban. Mert más nemzetek bohózat íróinak a keze alatt tönkre silányulna ez a nehéz, mindaz által keveset ígérő helyzet s esetleg le is sülyedne az az alsó rendű bohózatok trivialitásába.

Igy azonban nem. A franciák köztük is kiváltképen Feydeau, csak sikamlósok tudnak lenni, durvák soha. Aztán a tálalásuk is olyan izléses, hogy szívesen elfogyasztja az ember a nehezebben emészthető menüt is.

A nő szabót Moulineaus orvosnak hívják. Kérem, ezen ne tessék csodálkozni. A francia orvosok alkalomadtán nőszabó, ellentengernagyok vagy várakozási állományú miniszterek, a mint épen a bohózat kívánja. Azonban minden esetben mulatságok is. A mit szintén megkíván a francia bohózat.

A mi orvosunk különös módon jut ehhez a szerephez. Egy nem sikerült légyott arán. A dolog így áll: Az orvos szerelmes egy csinos asszonykába: Susanne-ba, a kinek teemészetesen öreg és csunya férje van. Az ope raház álarcos báljában randevut adnak egymásnak, ez azonban nem sikerült. A szegény férj e miatt későn megy haza s kénytelen az éj hátralevő részét a lépesőházban tölteni.

Othon persze nem épen kedves fogadtatásra talál a felesége részéről, a ki korábban kelt föl, miután várja anyja megérkezését. Tessék, míg az anyós is. Ez sok. Dehát a bohózatok hősei kipróbált emberek, a kik képesek a legnagyobb csapásokat elviselni.

Jön ekkor egy ur. Cassinetnek hívják. Tudniillik, van egy egészség telen, nedves ház, a mely az év nagyobb részében üresen áll. Nem kér kevesebbet az orvostól, mint azt, hogy a kliensei számára rendelje, hogy az ő házába menjenek lakni. Különös mindenesetre, de megmosolyogjuk, mert van benne humor.

Jó eszméje támadt az orvosnak. A Cassinet házában kibérel egy butorozott lakást, a hol majd zavartalanul találkozhatnak Susanneval. Meg is kötik az alkat. Igen ám, csak hogy az orvos tudtán kívül a szeretett anyós is kibérel egy szobát Casinetől, miután kijelenti, hogy olyan emberrel, mint a veje, nem tud egy fedél alatt lenni.

A szerelmes pár elmegy a kibérelt szobába, a melyben azelőtt egy szabónő lakott s utána még ott maradtak a szabó műhelyre valló konvencionális eszközök. Az orvos épen le térdel Susanne előtt s ekkor belép. — a férj. A férjek ugyanis mindig a legalkalmatlanabb pillanatokban szoktak megjelenni.

A nőt nem hagyja el a hideg vére és a kényelmetlen helyzetből aként menekülnek, hogy az orvost — nőszabónak adja ki.

Nagyon jó. Ettől kezdve aztán végtelenül sokat szenved a mi hősrünk, mivel egyszer orvosnak másszor nőszabónak kell lennie, míg végre is a megváltó harmadik felvonás vége rendbe hozza a differenciákat. Ez a darab

Vidám mulatságos dolog, de épen nem alkalmas arra, hogy a fiatal leányok helyes nevelését előmozdítsa. Mert az a sok megcsalt férj és megcsalt asszony fölönvontatása kissé meghibantja a szigorú erkölcsi rendet,

a mire pedig a nagy leányos papák féltékenyen felügyelnek.

A közönség igen jól mulatott, főként az első és harmadik felvonásokon, a melyek tagadhatlanul sikerültek, Kár azonban, hogy az előadás tempója nem volt elég gyors, akkor a siker is nagyobb lett volna.

Fenyéri, Szentés, de különösen Rubos pompásan játszottak. Tanárban sok volt a burleszk elem. A női szereplők közül Kis Irénről kell megemlékeznünk, a kitűnő anyós volt. A zenekarból díszes virágállványt nyújtottak föl neki.

—6.

UJDONSÁGOK.

* Nagyheti isteni tiszteletek.

A róm. kath. templomban következőképpen tartják meg a nagyheti isteni tiszteleteket: Ma szerdán délután 3 órakor veszi kezdetét a lamentáció (Jeremias próféta siralma), a melyet nagy csütörtökön és nagy pénteken délután 3 órakor folytatnak. — Nagy csütörtökön reggel 9 órakor Wolaffka Nándor tart misét. Nagypénteken reggel fél hét órakor lesz a szentség kitétel az ur sirjába, 9 órakor csonka mise, közben passió, utána pedig szent beszéd, a melyet dr. Wolaffka püspök tart. Fél tíz órától este hét óráig tart a szentség imádás, a mikor a szentséget az ur sirjából elviszik az oltárra. — Nagy szombaton reggel hét órakor tűz és vizszentelés lesz, 9 órakor dr. Wolaffka püspök mond misét, a feltámadási ünnepély pedig délután öt órakor megy végbe a szokott módon. — Husvét vasárnapján reggel hat órától kezdve a husvét eledelek megáldása veszi kezdetét, hét órakor Kovács Márk, nyolc órakor Molnár Kálmán tartanak csöndes misét. Kilenc órakor Wolaffka Nándor fényes segédlettel nagy zenés misét mond, mely után ugyan ő tart szent beszédet. Fél 12 órakor Hamernyik Sándor miséznek. Délután 3 órakor ünnepélyes vécsernye, négy órakor pedig rózsafüzér ajtatosság lesz. — Hétfőn, husvét másodnapján reggel hét órakor Hamernyik Sándor, nyolc órakor pedig Kampe József mondanak csöndes misét. A 9 órai nagy misét és szent beszédet Wolaffka Nándor tartja, míg fél 12 órakor Molnár Kálmán miséznek. Délután 3 órakor vécsernye lesz.

* Közigazgatási bizottsági ülés Debrecen város közigazgatási bizottsága, tegnap délután 3 órakor, a városháza nagy tanácstermében ülést tartott, amelyen a szokásos s jórészt statisztikai adatokat tartalmazó jelentések kerültek elintézés alá. A jelentések közül a polgármester jelentése,

a községi adatoknál örvendetesen konstatalja az ügydarabos gyors elintézését, a rendészetnél pedig a közrend kielégítő. a főorvosi jelentés a közegészségügyi állapotok kedvező voltát emeli ki.

* Ápril 11. és a debreczeni ifjuság. A debreczeni főiskola ifjusága Balogh Béla joghallgató elnöklésével ülést tartott, melyen Mohácsy János indítványára a következő határozatot hozta: „A debreczeni főiskola ifjusága kimondja, hogy ápril 11-ét nemzeti ünnepnek el nem ismeri és azt mint ilyent soha meg nem ünnepli, annyival is inkább, mert az egész ünneplés csak március 15-e jelentőségének csökkentését célozza. A mi nemzeti ünnepünk most is és mindenkor csak márc. Idusa lehet.“

* Markovits emlékünnepe. A főiskolai gyorsíró egyesület nagynevű rendszer megalkotójának, Markovits Ivánnak emlékére május hóban ünnepet rendez. Az ünnepély programja több pontból fog állani, a szakszámokon kívül lesz ének, szavalt beszéd, s ekkor fog a kollegiumi zenekar is először szerepelni nyilvánosan. — A gyorsíró egyesület ismét kimutatja, hogy méltán nevezik életképes egyesületnek, mert minden alkalmat megragad, hogy nemes céljait előbbre vigye, s intenciót érvényre juttassa.

* Lövések az éjszakában. Az éjjel a Csicsogón három züllött egyén vakmerő módon akart feltorni egy hentesüzletet. Tervük azért nem sikerült, mert a tulajdonos fölébrédt és háromszor kilőtt a levegőbe. A betörők ijedten elillantak. Az eset a következő: A Csicsogón az éjjel Ujfalusi Menyhért hentes zajra ébredt föl. Az ajtó üvegablakán kinézve, meggyőződött, hogy üzletébe idegenek akarnak hatolni. Lekapta a falról a revolvért és kilőtt háromszor. A betörők erre megrémültek és elfutottak a Móricz telek felé. A mészáros valószerűleg bajba kerül, ha nem használja a fegyverét, mert elszánt emberekkel volt dolga; erre vall az a körülmény is, hogy a tettesek a Móricz-telepről a Csapó kertbe mentek, ott is betörést kíséreltek, de hasonlóképp elijesztették őket.

* Takarékos tolvajok. Durkán János bádigos mester régóta vette már észre, hogy tanoncjai megcsalják s az árukért begyűlt pénzből saját céljaikra el-elkezelgetnek. A mester végtére is megunt a sok pénzbeli hiányzatot s jelentést tett a rendőrségnél a vizsgálat kiderítette, hogy a hűségese indulatu tanoncok az eltulajdonított összeget posta-takarékpénztárban helyezték el s még zsebükben is találtak kisebb nagyobb összeget. A takarékos tolvajok ellen a vizsgálat folyamatban van.

* Rövid hírek. Hálaadó istentisztelet: A debreczeni izr. hitközség n. várad utcai templomában f. hó 11-én d. e. 9 órakor az ország szabadságának és a nemzeti

vivmányoknak ötvenedik évfordulója alkalmából hálaadó istentiszteletet tartanak. — Egyházmegyei közgyűlés: A debreczeni ev. ref. egyházmegye tegnap délelőtt tartotta meg tavaszi közgyűlését Dávidházy János esperes és Nadányi Miklós gondnok elnöke mellett. A megnyitó beszéd után az egyházmegyei világi aljegyzői állás betöltésére vonatkozó szavazást ejtették meg, mely állásra Sinka Sándor főgym. tanárt választották meg. Egyházközségi képviselőkül világiak részéről megválasztották Fráter Barnabás és Nagy Ferenc, egyházak részéről pedig Szele György és Gyulai László lelkészek. A gazdasági tanácsba Orosz István képezdei tanár és Szabó Antal ügyvéd választották be. — Puky Gyula lemondása. Puky Gyula kir. ítélő táblai elnök lemondásáról beszélnek városszerte. Eszerint Puky Gyula július elsejétől kezdve nyugugalomba vonul s Budapestre költözik. A lemondás híre azonban még megerősítésre vár. — Belügyminiszteri leirat. Tegnap érkezett le Percel Dezső belügyminiszter leirata, melyben a Vargaszin helyére építendő városi bérház ügyében hozott közgyűlési határozatra válaszol. A miniszternek nincs ugyan kifogása a bérház építése ellen, de a városháza építési alapjának e célra való felhasználását nem hagyhatja jóvá, mivel nincs kimutatva, hogy ezen alapok elvonása nem fogja é veszélyeztetni azok tulajdonképeni céljának elérését.

* **Köszönet nyilvánítás.** A debreczeni István Gőzmalom igazgatósága egyetünk ápolója javára 20 azaz husz frtot kegyeskedett adományozni. Fogadja nevezett igazgatóság egyetünk előljárósága nevében is hála köszönetünket nemes adakozásáért. A debreczeni izr. szentegylet előljárósága. Kuthi Zsigmond jegyző, Kohn Adolf elnök.

Időjóslás. A m. kir. meteorológiai intézet távirati értesítése szerint hűvös szeles idő várható.

Táviratok.

Kossuth meggyalázója ellen.

Török-Bálint (A Debreczeni Ujság eredeti távirata.) Török Bálint község főhivta Zimándyt, hogy a Kossuth meggyalázása ügyében tisztázza magát, különben följelentik a püspöknel.

A tanárok Debreczenben.

Budapest, (A Debr. Ujság ered. táv.) Az országos tanáregyesület elhatározta, hogy az idei nyári közgyűlését Debreczenben tartja meg.

Botrány a budai kaszinóban.

Budapest, (A Deb. Ujság ered. táv.) Megemlékeztünk annak idején arról a kinos jelenetről, mely a bu-

dai kaszinó farsangi mulatságán játszódott le. Szentkirályi Antal miniszteri számvizsgáló tüzesen udvarolt egy szép hölgynek, a ki midőn a számvizsgáló udvarlása veszedelmes jelleget öltött, rendre utasította. Szentkirályi tudomásul vette az illetékes helyről kapott rendre utasítást, s fejét tanácsnője keblére hajva azt felelte:

— Nagysád bocsásson meg, de így kellemesebb!

Trozoniy Géza építész, ki tanuja volt az épületes jelenetnek, több tisztességre figyelmeztette Szentkirályit, de vesztére, mert ez a figyelmeztetésre azzal válaszolt, hogy legazemberezte a hölgy pártfogóját. Trozoniy erre pofon ütötte a számvizsgálót ki a büntető járásbíróshoz fordult elégtételért. — A büntető járásbíróshoz Trozoniyt becsületsértésért 50 frt pénzbüntetésre ítélte el, míg Szentkirályit, a ki ellen vizonvádat emelt az építész fölmentette. A kir. tábla ma helyben hagyta az első fórum ítéletét.

Negyven millió.

Bécs, (A Debreczeni Ujság ered. távirata.) A közös minisztertanács ma ülést tartott, a melyen elfogadta a hadügyminiszternek hadi hajó építésre szükségelt negyvenöt milliónyi követelését, a melyet tíz év alatt fizetnek ki.

Kóburg hercegnő.

Varasd, (A Debr. Ujság ered. táv.) Kóburg hercegnő Mattasich főhadnagygal ma elutazott Breznicáról.

Megégett varróleány.

Budapest, (A Deb. Ujság ered. táv.) Veszedelmes tűz volt a Löwy Regina féle divatteremben. Az egész személyzet gyászruhát készített az éj folyamán lámpa világ mellett. Munka közben Ungár Katalin 17 éves varrónő hirtelen rosszul lett, ájultan esett össze s a közben magával rántotta a munkaasztalon levő egyik petroleum lámpát. A lámpa eltört s tartalma a szerencsétlen leány ruhájára ömlött, a mitől tüzet fogott. Természetesen azonnal segítségére siettek, de mire ruháját eloltották, oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy haldokolva került a Rókus kórházba. A tűz a berendezés és felhalmozott ruhák egy részét is elhamvasztotta.

Gróf Szapári Géza meghalt.

Budapest, (A Deb. Ujság ered. táv.) A magyar főúri világnak halottja van. Gróf Szapári Géza magyar kifőudvarmester, a mágna világ egy ismert és köztiszteletben álló tagja reggel 9 órakor hosszuszünet után csöndesen minden agónia nélkül örökre lehunyta szemét. Az aggfőurat, ki ez idén töltötte be, hetvenedik évét, a kor nem

viselte meg. Egész a tavalyi év közepéig megőrizte szelleme frissességét és testo ruganyosságát. Tavaly döntötte ágyba emésztő betegsége, s azóta egy perczre sem hagyta el Szép utcai palotáját.

Vegyes.

Égő falu Sopronból ide érkezett hírek szerint Pusztá-Család község ma reggel óta lángokban áll. A tüzet e vidéken napok óta dúló nagy vihar élesztette. A község teljesen elpusztul.

Elfogott pénzhamisítók. Zsablyán a esendőrség egy messze elágazó pénzhamisító banda vezetőjét tartóztatta le. Csuresiv Iván, hosszas valla-tás után beismerte bűnösségét és cin-kostársait is megnevezte, a kiket szintén elfogtak.

Borzalmas rablógyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

április 5.

Alsó-Kubinból borzalmas rablógyilkosságról értesít levelezőnk.

Mult hónap 31-én Schranka Pál viaszkereskedő a kraloványi vasuti állomástól gyalog indult Alsó-Kubin felé. Utközben hozzá csatlakozott egy Cserveny János 25 éves zábrivai illetőségű legény, aki a jól öltözött Schrankánál pénzt gyanítva, becsalta egy utba eső korcsmába, ahol alaposan leitatatta s ekkor megtudta tőle, hogy 110 forint van nála.

Mikor a korcsmából távoztak Schranke Cserveny kalauzolására bizta magát. Cserveny őt az oldalt fekvő Zábriva-völgybe vezette és itt aztán hirtelen fejbe ütötte Schranka Pált, a ki azonban erős ember lévén, védte magát. Ekkor Cserveny kést rántott s addig szurkálta vele áldozatát, a mig az össze nem rogyott.

Ekkor elvette tőle a 110 forintot s ott akarta hagyni, de észrevette, hogy áldozata még él, visszafordult tehát s egy csomó agyagot tömött a szájába, hogy megfuladjon. Aztán elővett egy harmadfél kilós hegyes követ s azzal ütötte verte áldozatának fejét. Mikor aztán látta, hogy semmi életjelt sem ad többé, éjjel fél 12 felé ott hagyta.

Április elsején Zábriváról menő parasztemberek találták meg Schranka Pált élettelenül és szekéren behozták az alsó kubini kórházba, ahol két órai élesztési kísérlet után némi életjelt adott magáról, de annyira össze vissza van törve-zuzva, hogy életben maradásához egy csöpp remény sincs.

Dél felé a esendőrök már kézre kerítették a rablógyilkost is, a ki le-

mosva magáról a vért, visszament a koresmába mulatni s ott szórta a pénzt. A gyilkos mindent bevallott és végtelen cinizizmussal azzal toldotta meg vallomását, hogy ha tudta volna, hogy még él az áldozat, a szívében forgatta volna meg a kését.

Még 70 forintot találtak meg nála a rablott pénzből. Tegnap már átkisérték az ügyészségre.

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

Ecsedi Mihály 433 □ öl területű homokkerti szőlőjét a rajta levő épületekkel megveszik Hufnagel József és neje Kaschó Anna 1270 frtért.

Nagy Sándor és neje Ujvári Mária megveszik Both János és neje Szilágyi Juliánna 3362-3 sorszámú házukat 2200 frtért.

Dr. Bencsik József házának s földjének egynegyed részét megveszi Bentsik Károlyné Danes Irma 1600 forintért.

Ismeretterjesztő.

Miből áll egy ember? Vegyi vizsgálatok kiderítették, hogy egy 70 kiló súlyos emberben van 44 klgram széneny, 7 klgram köneny, 1,72 klgram légyeny 80 deka eklor, 10 deka flnor, 80 deka phosphor, 10 deka kén, 1,75 klgram coeium, 8 deka magnesium, 4 és fél deka vas, 22 klgram szell. Fentiekből látható, hogy az embert alkotó 13 elem (5 gázalakú, 8 szilárd) nem tartozik a nemes érczek sorába, hanem mind közönséges, olcsó por-téka.

Gyermek statisztika. A föld gömbön évente 36 millió gyermek születik. Ha ezeket az apróságokat bölesőbe tennék s a bölesőket egymás mellé állítanák az egyenlítőnél körül érné a földet. Ha pedig a kis gyermekeket az anyjuk karján akarnák bemutatni, s egynek-egynek a bemutatására 20 másodpercet számítanának a legutolsó baba 40 éves lenne mire a bemutatás sora rá kerülne.

Mulattató.

Urias.

— Milyen kevély asszony ez a Gyomné!

— Az ám. Olyan uri tempói vannak, hogy a biciklijének kaucsukjába csak illatos levegőt szivattyuztat.

A hozomány.

Hányszor tettem fel magamban
Hogy feledni fogom őt,
S hogy nem tartok soha többé
Semmiféle szeretőt.

De az ige testté nem lett,
S oda lőn az akarat

Valahányszor az én szemem
Az ő szemén megakadt.

Elgondoltam, hogy a foga
És a haja bár hamis:
De azért . . . a hozományát
Bezsebelném magam is.

Vita.

— Micsoda zaj az az udvaron?
— A szakácsnő le akar vágni
egy tyukot, a tyuk meg nem akarja;
hát ezen vitatkoznak.

Csarnok.

Menyország.

— Társadalmi regény. —
Irtta: Than Gyula.

I.

4 folytatás.

Azután kölcsönösen megállapodtak abban, hogy elmennek a Hámor Balázsék örömmünepére. Ott töltik az estét, kibeszélik magukat, megállapítják a két hét programját.

Bármaynének nagyszerű tervei vannak. Rendeznek estélyeket a Terebesi kastélyban, ünnepeket, kirándulásokat. Meg kell hívni a környék nemes urait ifjait mind.

Bárdi, a munka embere és mégis mintha örült volna azon, hogy egy kis elevenség, zaj mulatság költözik a kastélyba. Feleségének, akit imádással vett körül, meg is jegyezte!

— Nem fog ártani, hogy Bármayék felfordítják egy kicsit a mi csendes világunkat. Nem éppen magamért de inkább értetek.

Valósággal feláldozzatok nekem te is, Ilon is magatokat. Mindkettőtöknek szórakozásra volna szükségetek. Te még fiatal asszony vagy, Ilon pedig éppen abban a korban, amikor — ha már módunk van benne — nem volna szabad kiesnie a mulatságokból.

— Ugyan Ambrus, hát vagyunk mi is nagyon boldogok. Még ha igazságos akarok lenni nem is titkolhatom el, hogy Terebesen, itt, ahol mindenki rajongó szeretettel vesz körül, boldogabb vagyok, mint a város szájában, ahol megbénít az örökös feszesség. Ha örülök is rajta, hogy Bármayné olyan zajosnak ígérkező terveket szőtt, Ilonért örvendek. Végre is te tudod, hogy bármennyire rokonszenvezek is Bármaynéval még mindég nem tudom elfeledni a régiéket.

— Okod volna rá?

— Oh, dehogy. Te végtelen, jó, kedves, előzékeny férj vagy s éppen az jut nekem mindég eszembe, mikor Bármayné látom. Elgondolom ilyenkor, hogy ez az asszony, mikor még leány volt, hogy tört elibem mindég, hogy akart leigázni s hogy kötötte te rád magát. Milyen intrikákat szőtt, hogy akarta szétszakítani, megsemmi-

síteni szerelmünket. Csak egy szikra hiányzott s törekvése diadalt arat: én elvesztettem volna azt a boldogságot, amelyet tizenkilenc év óta oldalad mellett élek át s az én helyemen ő nevezhetné férjének, urának Bárdy Ambrust. Egykor a szívemet szakította a fájdalom, ha ez a gondolatom tamadt, most, hogy Istennek hála, évek óta másként van és lesz örökre, csak fájó keserűség tölti el. Bármaynének azt, hogy leakarta tiporni, megsemmisíteni szerelmemet, ha nem is mondtam, de nem fogom elfelejteni soha.

— És én hálát adok édesem az Istennek, hogy Bármayné terve akkor nem sikerült. Te tetted menyországgá az én életemet, Isten se akarta, hogy ő az enyém legyen. Mivé tette a Bármay életét is, hiszen uralkodik felette s úgy táncoltatja, mintha nem is a férje, de az udvari bolondja volna.

— Hidd el Ambrus, hogy ez a Bármayné te hozzád még mindég, még most is vonzódik. Talán éppen azért talál ürügyet otthon és itt is a látogatásra.

— Ne légy édesem pesszimista. Az az asszony szeret mulatni s aztán nagy leánya van, gondoskodni kell arról is.

— Óh hiszen, ha Ilon nem szeretné annyira Olgát, azt hiszed, nem fakadnék ki tolakodása ellen Ilonért tőrök, Ilonért csitítom a szívemet s még van mosolyom, előzékenységem, jó szavam Bármayné számára, csak Ilonért van.

(Folyt köv)

Pokol.

— Eredeti regény. —

A „Debreczeni Ujság” számára irtta:

Szűts Jenő.

XIV ik fejezet.

— Hm, hm . . . Hát van egy kibuvóm. Hanem aztán ebbe egyezzel bele. Megteszed?

— Fegyveres ut?

— Az.

— Akkor itt a kezem.

A titkos párbeszéd ennyiből állott. Erre ismét helyet foglaltak az asztalnál és Sárosi várakozással teljes pillantásokat vetett a kis kémikusra, a ki beszélni kezdett.

— Van egy eszmém uraim, a mely a közöttünk fölmerült ellentéteket kiegyenlíti. En és a társam ebbe hajlandók vagyunk belemenni, egyedül önöktől függ tehát, hogy az ügy ilyen módon megoldást nyerjen.

— No, halljuk, nagyon kíváncsi vagyok rá. De a szivarja elaludt. Szabad egy gyufával szolgálnom?

— Köszönöm. Eg már. No, így. Hát kérem. Ön, Rheinhold ur, nem akar párbajt. Jó. Nem lesz párbaj . . . Te . . . azaz pardon, ön: Sárosi ur, mindenáron párbajt akar. Jó. Hát lesz párbaj.

— Ezt a beszédet nem értem.

— Elhiszem, de mindjárt szolgálók magyarázattal. Hallgassanak meg. Zseniális ötletet támadt, a melynek segítségével szépen eloszlatjuk az ellentéteket. A párbajt megtartjuk. — Holnap reggel. Teszem azt: a cinkotai erdőben. Még pedig pisztolyra. — Tehát a mint láthatja Sárosi ur, párbaj lesz. No már olyan, a milyen. Egyszeri golyóváltás, huszonöt lépés. Jó lesz az . . . De még ez nem minden. Mert mindezek dacára azon kell lennünk, hogy párbaj mégse legyen könnyű. Azt is megmondom, hogyan. Nem kell egyéb hozzá, mint az, hogy mikor a pisztolyokat megtöltjük, kissé feledékenyek legyünk és a csőbe ne tegyünk golyót . . . Hát nem zseniális ötlet?! Ugye! Így eleget teszünk a lovagiasságunk a nélkül, hogy az csak a legesekélyebb veszélyvel is járna. Pompás ez. Remélem: bele egyeznek az urak?

— Én mindenesetre, — nyugtatta meg Rheinhold ur a kis kémikust, a ki némileg csalódottan vizsgálta az arccokat, mivel zseniális ötlete korántsem szült olyan szenzációt, a melyet várt.

— Hát te? Vagyis ön, Sárosi ur? — kérdezte félénken.

A kvietált huszár tiszt megpördölte vastag, vörös bajuszát és bizonyos előkelőséggel így szólt:

— No, persze, persze. Hát én is. Jó, jó. Belenyugszom. — Elfogadom. Mert kérem, nekem mint katonának, csak az a fő, hogy egymásra lőjenek. Hogy mivel lőnek egymásra, azzal nem törődöm.

— Hát akkor vegyük fel a jegyzőkönyvet. Te legjobban értesz hozzá. Csináld meg . . . Igaz, hát jó lesz a cinkotai erdő?

— Pompás, legalább nem tudja meg a rendőrség.

— Aztán huszonöt lépés távolság. Avance nélkül. Egyszeri golyóváltás. Azt pedig megjegyzem, hogy párbaj után a feleket kibékítjük.

— Mindenesetre.

— Csak azt határozzuk meg el, hogy mikor indulunk. Legjobb volna korán. Mikor szürkülni kezd. Mondjuk öt órakor. Helyes?

— Helyes.

— No, hát ilyen formán szerkezd meg a jegyzőkönyvet . . . Mi pedig addig Rheinhold bácsi, — már engedjen meg, hogy így szólitom, — csinálhatnánk egy kis tartlít. Mit szól hozzá?

— Szívesen.

— Tetszik tudni, szenvedélyes kártyás vagyok, sokszor egész éjszakákon át ütjük. No, nem nyereszkedési szándékból, csak a szórakozás okáért. Tetszik tudni? Az ember ugye tudja végig aludni ezeket a hosszú éjszakákat, dolgozni meg nem izlik, hát legjobban a kártya. Nincs igazam? Tessék emelni. A kisebbik oszt . . . Alsó? . . . Az enyim király. Nagyszerű, a zöld király! . . . Tehát ön oszt . . . De ne játszunk nagyba. Tetszik tudni, ki nem állhatom az olyan embereket, a kik valóságos fosztoga-

tási céllal ülnek a kártya asztalhoz. Utálatos az . . . Mondjuk például: öt forint egy parti. Ez éppen elég. Se nem kevés, se nem sok . . . Te aztán szólj, ha készen lesz a jegyzőkönyv. Igaz, én a bélést két forint ötven krajcárral szoktam számítani. Adhatok ki? — Tessék.

Az öreg Rheinhold szórakozottan dobálta ki felé a kártyákat s oda sem figyelt a játékra, mivel hogy örült és az ügy szerencsés elintézését forgatta a fejében.

(Folyt. köv.)

Debreceni Színház.

Folyó sz. 186.

Bérlet sz. 144.
páros

Ma szerdán: 1898 ápril 6 án, először:

A nőszabó

Vigjáték 3 felvonásban. Irta; Georges Feydeau, Fordította: Dr. Komor Gyula.

SZEMÉLYEK:

Moulineana Theodore,
orvos

Ivonne, a felesége
Grevillené, Izonné anyja
Rubin Anatol, gyáros
Lázanne, a felesége
Cassinét tüztualajdonos
Róza
Sonponell
Derblayné
Ellenne, cibonlineaux
inasa

Tanay F.
Halmi Margit
Kiss Irén
Szentés J.
Fái Flóra
Fenyéri Mór
Szabó Irma
S. Lévy I.
Makrayé A

Rubos Árpád

Ruhatisztító és javító intézet.

Van szerencsém a t. közönsége értesíteni, miszerint több évi tapasztalatom után Budapestről — Debreczenbe visszaérkeztem, s itt Nagytemplom-tér, Telegdy-féle 345. számú házban **férfi szabó és vágészeti ruhatisztító és javító-intézetet nyitottam.**

Főtörökvésem oda irányul, hogy pontos kiszolgálás által a t. közönség bizalmát kiérdemelhessem. Elvállalok uri, női és gyermekruhák tisztítás, javítás és átalakításra, ugyszintén műtömő munkát a legszebben készítetek, tenta foltok kivételnek, vasalást **keztük és nyakkendők tisztítását egy óra alatt eszközlök.**

Becses pártfogásáért esedezve, maradok

kiváló tisztelettel

Első debreczeni ruhatisztító-és javító-intézet tulajdonosa.

Apró hirdetések.

Tíz szóig minden apró hirdetés **20 kr.**, azontul minden szóért **2 kr.** fizetendő. Czimmel ellátott apró hirdetés után külön bélyegilleték fizetendő.

Egymalom utcán egy ház, mely keresztépülettel és istállóval bir, szabad kézből kedvező áron eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

A sétakertben egy diszes nyaraló eladó. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Két igen szép és nagy leander eladó. Hol, megmondja a kiadóhivatal.

Egy egészen új ház kis szappanos utcán eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Egy borbély üzlet, jó berendezéssel, élénk helyen, más vállalat miatt, kedvező havi bevétellel, kétszeri lefizetésre, jutányos áron eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Gyógyszertár a „Fehér Hattyúhoz“

Debreczen, főtér- (placz) 2144

A közelgő Husvétünnep alkalmával a nagyérdemű közönség becses figyelmébe és pártfogásába ajánlom

ujjonnan berendezett és felszerelt illatszer raktáramat,

melyet igen **jutányos áron** a nagyérdemű közönség rendelkezésére bocsájtok.

Tisztelettel

Rochlitz Arthur,

gyógyszerész.

GERÉBY FÜLÖP

Debreczen.

Ajánlja legdusabban felszerelt raktárát a nagyérdemű közönség figyelmébe.
 Gazdasági magvak, Portland és Román cement, tetőfedő lemezpapir.
 Különböző fűszerek, és csemegeárúk, szivacsok, parfümök
 és legfinomabb szappanok.

Naponta friss vegyes felvágottak.
 TEA, RUM és LIQUEURÖK LEGNAGYOBB RAKTÁRA.

— Telefon. — Fa- és szén-üzlet. — Eczetgyár. —
 A Martel COGNAC képviselése.

Hirdetéseket

jutányos áron vesz fel

a „DEBRECZENI UJSÁG”

kiadóhivatala. — Hungária palota.

Arccz-szépítő

HARMAT-CRÉME

és bőrápoló kenőcs.

A „Harmat-Crème” egy teljesen ártatlan (ólom- és higanymentes) nem zsirozó, habszerű szépítő-szer mely a bőrre kenetve annak üdeséget, lágytságot, finomságot, szépséget, hamvasságot kölcsönöz s hosszú időre megóvjaa az arcot a megránczosodástól. A bőrbe teljesen felszívódván, nem hagy ennek felületén semmi zsirosságot, minélfogva nappal is használható. Nem teszi fényessé az arcot, de fehériti azt. Ennélfogva felülmul mindennemű kérszitményt. Kiváló eredménnyel használható a bőr minden tisztátalanságainál, minők a vörösség, májfolt, sömör, szeplő, apró pattanások, bőratkák, mitesserek, továbbá jól használ bőrrepedéseknel, hámlásnál valamint napégette vagy szélkifujta arcnál és kéznél.

A „Harmat-Crème” használatánál az arcz szépsége, ifjúságot jellemző hamvassága, sikos puhasága, üdesége igen-igen soká megőrizhető, anélkül hogy az a szervezetre legcélszerűbb káros befolyást gyakorolna.

1 tégely Harmat-Crème ára 50 kr.

Készítő helye:

Mihalovits I. gyógyszerháza

a „Kigyó”-hoz Debreczenben.